

jeg med den ærede Formands Tillæbelse vil oplæse nogle Linier. De lyde saaledes: „Have vi ikke set, at Landsthinget erklærer, at det slet ikke har Bønskelighed ved at forhandle og komme ud af det med Ministeriet? Men det er dog en aldeles bestemt og høitidelig Stadsfæstelse af, hvad vi sige; saa sandt som der er en afgjort, grundig og paa Overbevisningen støttet Meningsforskjel mellem de to Thing, saa sandt er det, at, naar Ministeriet godt kan komme ud af det med det ene Thing, kan det ikke komme ud af det med det andet Thing“. De Ord ere udtalte af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds, som er en af Medforslagsstillerne til Beslutningen her idag. Det samme ærede Medlem har den 16de Oktober 1873 udtalt om en forhenværende Indenrigsminister, at han har udrettet Mere for Fæstevæsenets Aflysning end nogen anden Minister; men denne Minister har selv sagt, at han ved denne Leilighed fik begge Thing imod sig og fik paa Hovedet fra begge Sider. Det forekommer mig at være uheldigt, naar Stillingen er saaledes, at en Minister, som vil mægle mellem begge Parter, faar paa Hovedet af begge Parter. Der var formodentlig nok en anden Vej at gaa end den bestandig at skifte Ministerier. I den Tid, jeg har haft den Ære at være Medlem af dette Thing, have vi nu haft tre Ministerier; men jeg har ikke mærket den mindste Forandring. En af Folkpartiets dygtigste Talsmænd i 1866 — jeg har ikke læst saa Lidt af de Forhandlinger — har udtalt, at det netop var den uheldige Omstændighed, at Ministeriet var i Overensstemmelse med dette Thing, som bidrog til den uheldige Grundlovsforandring af 1866. Det forekommer mig derfor, at dette Forslag til Beslutning ikke i det Hele er rigtigt; men der er een rigtig Sætning deri, nemlig den, at det er uheldigt, naar Regjeringen støtter sig til Landsthinget alene. Jeg tror imidlertid, det vilde være lige saa uheldigt, naar den kun havde Støtte i Folkethinget alene.

Ordføreren (Holstein): Da jeg antager, at ikke Flere ønske at udtale sig, skal jeg udtale et Par Ord, men jeg skal fatte mig i stor Korthed for ikke at forlænge dette Møde. Jeg tror ogsaa, at jeg før har udtalt mig saa udførlig, som det har været mig muligt, og jeg ser ikke, at jeg er bleven modsagt fra nogen Side, ja, jeg har endog med Glæde hørt, at saavel det ærede Medlem fra Nørresundby (Zuel) som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) have erklæret sig tilfredse med min Udvi-
 lling af selve dette Forslag. Ogsaa det ærede Medlem, der sidder ved Siden af mig (Chr. Jensen), har jo erklæret, at han fuldstændig kan tiltræde den Forklaring, jeg har givet af Forslagets Karakter, som en Mistillidserklæring fra Folkethingets Side, men for at forhindre enhver Misforståelse, skal jeg gjentage den. Forslagets Ka-

rakter er ikke særlig rettet imod det nuværende Ministerium, men rammer som enhver efter en politisk Grundsatning afpasset Sandhed, som enhver Udtalelse fra et Thing, der ikke sidder for at udtale almindelige Rædovsandheder, afpassede efter de bestaaende Forhold, ikke alene dette Ministerium, men ethvert Ministerium, der er dannet paa det samme Grundlag; thi det, det rammer, er Systemet og Principet. — Svad angaar den ærede sidste Talers Udtalelser, maa jeg sige, at jeg opfattede ham saaledes, som om det egentlig var hans Ønske, at vi her skulde søge at komme tilbage til Forsfatningen af 1849. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa; men jeg er ikke enig med ham deri. Jeg vil ærlig tilstaa, at jeg ikke tror, at Tiden nu er til at gjøre Forslag til Grundlovsforandringer, og i Mangel af noget Bedre antager jeg dog, han vil nøies med det, her foreligger fra vor Side. (Berg: Det var egentlig ikke det, det ærede Medlem sagde!) Jeg har forstaaet ham saaledes, jeg har ikke forstaaet hans Erklæring, som om han vilde stemme imod Forslaget. Hermed skal jeg slutte, idet jeg navnlig ikke skal komme ind paa adskillige Ytringer, der ere faldne med Hensyn til Regjeringen, da jeg ikke antager, det er rigtigt at komme ind derpaa. Jeg tror ikke, det vilde være rigtigt at angribe en Regjering, der saa tydeligt har vist, at den har opgivet at forsvare sig selv, og som intet Menneffe her i Folkethinget søger sig for at forsvare. (Sørensen: Det vilde være Synd!) ja det vilde være Synd at angribe den. Jeg skal altsaa ikke komme nærmere ind paa denne Side af Sagen, men skal kun opfordre de ærede Medlemmer til at stemme for det foreliggende Forslag til Beslutning.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved

Forslag til Beslutning af Folkethingsmændene for Viborg Amts 3die Valgkreds (N. Albertsen), Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), Præstø Amts 6te Valgkreds (Bjosen), Ødense Amts 4de Valgkreds (B. Christensen), Ringløbing Amts 5te Valgkreds (Clausager), Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen), Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm), Rjøbenhavn Amts 5te Valgkreds (Holstein), Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgabrø), Ringløbing Amts 3die Valgkreds (S. Madsen) og Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen):

Thinget beslutter at udtale:

Den i de sidste forløbne Rigsdagsamlinger indvundne Erfaring stadfæster den Anskuelse, som Thinget allerede tidligere har vedkjendt sig, at en Regjering, der udelukkende er Udtryk for Landsthinget, men ikke søger sin Styrke i e